

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

29. března 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 110/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Tribunál

2021/C 110/02	Zřízení senátů a přidělení soudců k senátům	2
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 110/03	Věc C-637/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. února 2021 – Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvalé překračování mezních hodnot stanovených pro mikročástice (PM ₁₀) v některých zónách Maďarska – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší období překročení – Náležitá opatření“)	6
---------------	---	---

2021/C 110/04	Spojené věci C-155/19 a C-156/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl v. De Vellis Servizi Globali Srl („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Zadávací řízení – Směrnice 2014/24/EU – Článek 2 odst. 1 bod 4 – Veřejný zadavatel – Veřejnoprávní subjekty – Pojem – Národní sportovní federace – Uspokojování potřeb obecného zájmu – Dohled nad řízením federace ze strany veřejnoprávního subjektu“)	7
---------------	--	---

2021/C 110/05	Věc C-324/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – eurocylinder systems AG v. Hauptzollamt Hamburg („Řízení o předběžné otázce – Společná obchodní politika – Antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 9 – Hrozba podstatné újmy – Činitelé – Článek 9 odst. 4 – Nařízení (ES) č. 926/2009 – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Neplatnost“)	8
2021/C 110/06	Věc C-481/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. února 2021. (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – DB v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2003/6/ES – Článek 14 odst. 3 – Nařízení (EU) č. 596/2014 – Článek 30 odst. 1 písm. b) – Zneužívání trhu – Správní sankce trestní povahy – Neposkytnutí spolupráce příslušným orgánům – Články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie – Právo nevypovídat a nepřispívat k vlastnímu obvinění“) . . .	8
2021/C 110/07	Věc C-555/19: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Stuttgart – Německo) – Fussl Modestraße Mayr GmbH v. SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2010/13/EU – Poskytování audiovizuálních mediálních služeb – Článek 4 odst. 1 – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Článek 56 SFEU – Články 11 a 20 Listiny základních práv Evropské unie – Audiovizuální obchodní sdělení – Vnitrostátní právní úprava zakazující subjektům televizního vysílání zařazovat do svých celoplošně vysílaných pořadů televizní reklamy, jejichž šíření je omezeno na určitý region“)	9
2021/C 110/08	Věc C-640/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe a další v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Mléčné kvóty – Dávky z přebytku – Mléko používané k výrobě sýrů s chráněným označením původu (CHOP) určených k vývozu do třetích zemí – Vyloučení – Článek 32 písm. a), čl. 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a), čl. 40 odst. 2 a čl. 41 písm. b) SFEU – Zásada proporcionality a zásada zákazu diskriminace – Platnost“)	10
2021/C 110/09	Věc C-760/19: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – JCM Europe (UK) Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení zboží – Číslo 8472 a 9031 – Ověřovač bankovek a schránka na bankovky – Přístroj určený k zabudování do hostitelského přístroje a připojený k vnějšímu „host-controlleru“ – Prováděcí nařízení (EU) 2016/1760 – Platnost“)	11
2021/C 110/10	Věc C-903/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – DQ v. Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics („Řízení o předběžné otázce – Veřejná služba – Převod nároků na starobní důchod – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11 přílohy VIII – Úředníci a dočasní zaměstnanci, kteří se vrátí na své původní pracovní místo ve státní správě poté, co měli neplacené služební volno, během něhož vykonávali služební povinnosti u unijního orgánu“)	11
2021/C 110/11	Věc C-922/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Stichting Waternet v. MG („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 97/7/ES – Článek 9 – Směrnice 2011/83/EU – Článek 27 – Směrnice 2005/29/ES – Článek 5 odst. 5 – Příloha I bod 29 – Nekalé obchodní praktiky – Pojem „nevyžádané dodání“ – Distribuce pitné vody“)	12

2021/C 110/12	Věc C-92/20: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Rottendorf Pharma GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 239 odst. 1 druhá odrážka – Vracení cla vybraného ze zákona – Zvláštní situace – Vydání povolení o propuštění do volného oběhu – Zrušení povolení a vydání povolení aktivního zušlechťovacího styku se zpětnou účinností – Zpětný vývoz zboží mimo území Evropské unie – Nepředložení zboží celnímu úřadu“)	13
2021/C 110/13	Věc C-649/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2020 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Evropská komise	13
2021/C 110/14	Věc C-658/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2020 společnostmi Lico Leasing, S.A.U. a Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Komise	14
2021/C 110/15	Věc C-662/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2020 Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I. E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajatres, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A. I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., a Aluminios Cortizo, S.A. U. proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Komise	16
2021/C 110/16	Věc C-691/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho (Portugalsko) dne 21. prosince 2020 – B v. O, P, OP, G, N	17
2021/C 110/17	Věc C-695/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 22. prosince 2020 – Fenix International Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	17
2021/C 110/18	Věc C-696/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nacelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 21. prosince 2020 – B v. Dyrektor Izby Skarbowej w W.	18
2021/C 110/19	Věc C-700/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales (Spojené království) dne 22. prosince 2020 – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited v. Španělské království	18
2021/C 110/20	Věc C-706/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 29. prosince 2020 – Amoen Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	19
2021/C 110/21	Věc C-707/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 30. prosince 2020 – Gallaher Limited v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	20
2021/C 110/22	Věc C-708/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná County Court at Birkenhead (Spojené království) dne 30. prosince 2020 – BT v. Seguros Catalana Occidente, EB	21
2021/C 110/23	Věc C-709/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeal Tribunal for Northern Ireland (Spojené království) dne 30. prosince 2020 – CG v. Department for Communities in Northern Ireland	22

2021/C 110/24	Věc C-716/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 31. prosince 2020 – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.	23
2021/C 110/25	Věc C-6/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. ledna 2021 Spolková republika Německo proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 28. října 2020 ve věci T-594/18, Pharma Mar v. Komise	23
2021/C 110/26	Věc C-33/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 18. ledna 2021 – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Ryanair DAC	24
2021/C 110/27	Věc C-43/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 27. ledna 2021 – FCC Česká republika s.r.o.	25
Tribunál		
2021/C 110/28	Věc T-585/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Şanlı v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání jména žalobce na seznamu – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Nedodržení formálních náležitostí – Článek 76 písm. d) jednacího řádu – Nepřípustnost“)	26
2021/C 110/29	Věc T-130/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Spadafora v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Oznámení o volném pracovním místě – Pozice vedoucího odboru – Zamítnutí kandidatury – Střední vedoucí pracovníci – Zásada nestrannosti – Odpovědnost“)	26
2021/C 110/30	Věc T-157/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Şanlı v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zachování jména žalobce na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění“)	27
2021/C 110/31	Věc T-98/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Biochange Group v. EUIPO – mysuuperbrand (medical beauty research) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie medical beauty research – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001] – Ověřování faktů – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)	28
2021/C 110/32	Věc T-153/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Bachmann v. EUIPO (LIGHTYOGA) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LIGHTYOGA – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	29
2021/C 110/33	Věc T-157/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Bachmann v. EUIPO (LICHTYOGA) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LICHTYOGA – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	29
2021/C 110/34	Věc T-341/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – EAB v. EUIPO (RADIOSHUTTLE) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie RADIOSHUTTLE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Omezení výrobků, které jsou uvedeny v přihlášce ochranné známky“)	30
2021/C 110/35	Věc T-89/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – PV v. Komise	30
2021/C 110/36	Věc T-36/21: Žaloba podaná dne 25. ledna 2021 – PO v. Komise	32
2021/C 110/37	Věc T-39/21: Žaloba podaná dne 25. ledna 2021 – PP a další v. Parlament	33

2021/C 110/38	Věc T-76/21: Žaloba podaná dne 5. února 2021 – Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman v. EUIPO – Cirillo (POMODORO)	34
2021/C 110/39	Věc T-79/21: Žaloba podaná dne 3. února 2021 – Ryanair a AMS v. Komise	35
2021/C 110/40	Věc T-84/21: Žaloba podaná dne 9. února 2021 – Jieyang Defa Industry v. EUIPO – Mattel (Hlava panenky)	35
2021/C 110/41	Věc T-86/21: Žaloba podaná dne 8. února 2021 – Distintiva Solutions v. EUIPO – Makeblock (Makeblock)	36
2021/C 110/42	Věc T-87/21: Žaloba podaná dne 12. února 2021 – Condor Flugdienst v. Komise	37

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 110/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 98, 22.3.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 88, 15.3.2021

Úř. věst. C 79, 8.3.2021

Úř. věst. C 72, 1.3.2021

Úř. věst. C 62, 22.2.2021

Úř. věst. C 53, 15.2.2021

Úř. věst. C 44, 8.2.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Zřízení senátů a přidělení soudců k senátům

(2021/C 110/02)

V návaznosti na nástup do funkce p. Petrlíka jako soudce Tribunálu rozhodl Tribunál dne 1. března 2021 změnit rozhodnutí ze dne 30. září 2019 ⁽¹⁾ ve znění změn ⁽²⁾ týkající se zřízení senátů a rozhodnutí ze dne 4. října 2019 ⁽³⁾ ve znění změn ⁽⁴⁾ týkající se přidělení soudců k senátům na období od 1. března 2021 do 31. srpna 2022 a přidělit soudce k senátům následovně:

I. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Kanninen, předseda senátu, p. Jaeger, pí Póltorak, pí Porchia a pí Stancu, soudci.

1. senát zasedající o třech soudcích:

p. Kanninen, předseda senátu;

kolegium A: p. Jaeger a pí Póltorak, soudci;

kolegium B: p. Jaeger a pí Porchia, soudci;

kolegium C: p. Jaeger a pí Stancu, soudci;

kolegium D: pí Póltorak a pí Porchia, soudkyně;

kolegium E: pí Póltorak a pí Stancu, soudkyně;

kolegium F: pí Porchia a pí Stancu, soudkyně.

II. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

pí Tomljenović, předsedkyně senátu, p. Schalin, pí Škvařilová-Pelzl, p. Nömm a pí Steinfatt, soudci.

2. senát zasedající o třech soudcích:

pí Tomljenović, předsedkyně senátu;

kolegium A: p. Schalin a pí Škvařilová-Pelzl, soudci;

kolegium B: p. Schalin a p. Nömm, soudci;

kolegium C: pí Škvařilová-Pelzl a p. Nömm, soudci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 4.11.2019, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 68, 2.3.2020, s. 2, Úř. věst. C 114, 6.4.2020, s. 2, a Úř. věst. C 371, 3.11.2020, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. C 372, 4.11.2019, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 68, 2.3.2020, s. 2, Úř. věst. C 114, 6.4.2020, s. 2 a Úř. věst. C 371, 3.11.2020, s. 2.

III. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Collins, předseda senátu, p. Kreuschitz, p. Csehi, p. De Baere a pí Steinfatt, soudci.

3. senát zasedající o třech soudcích:

p. Collins, předseda senátu;

kolegium A: p. Kreuschitz a p. Csehi, soudci;

kolegium B: p. Kreuschitz a p. De Baere, soudci;

kolegium C: p. Kreuschitz a pí Steinfatt, soudci;

kolegium D: p. Csehi a p. De Baere, soudci;

kolegium E: p. Csehi a pí Steinfatt, soudci;

kolegium F: p. De Baere a pí Steinfatt, soudci.

IV. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Gervasoni, předseda senátu, p. Madise, p. Nihoul, pí Frendo a p. Martín y Pérez de Nanclares, soudci.

4. senát zasedající o třech soudcích:

p. Gervasoni, předseda senátu;

kolegium A: p. Madise a p. Nihoul, soudci;

kolegium B: p. Madise a pí Frendo, soudci;

kolegium C: p. Madise a p. Martín y Pérez de Nanclares, soudci;

kolegium D: p. Nihoul a pí Frendo, soudci;

kolegium E: p. Nihoul a p. Martín y Pérez de Nanclares, soudci;

kolegium F: pí Frendo a p. Martín y Pérez de Nanclares, soudci.

V. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Spielmann, předseda senátu, p. Öberg, pí Spineanu-Matei, p. Mastroianni a p. Norkus, soudci.

5. senát zasedající o třech soudcích:

p. Spielmann, předseda senátu;

kolegium A: p. Öberg a pí Spineanu-Matei, soudci;

kolegium B: p. Öberg a p. Mastroianni, soudci;

kolegium C: pí Spineanu-Matei a p. Mastroianni, soudci.

VI. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

pí Marcoulli, předsedkyně senátu, p. Frimodt Nielsen, p. Schwarcz, p. Iliopoulos a p. Norkus, soudci.

6. senát zasedající o třech soudcích:

pí Marcoulli, předsedkyně senátu;

kolegium A: p. Frimodt Nielsen a p. Schwarcz, soudci;

kolegium B: p. Frimodt Nielsen a p. Iliopoulos, soudci;

kolegium C: p. Frimodt Nielsen a p. Norkus, soudci;

kolegium D: p. Schwarcz a p. Iliopoulos, soudci;

kolegium E: p. Schwarcz a p. Norkus, soudci;

kolegium F: p. Iliopoulos a p. Norkus, soudci.

VII. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. da Silva Passos, předseda senátu, p. Valančius, pí Reine, p. Truchot a p. Sampol Pucurull, soudci.

7. senát zasedající o třech soudcích:

p. da Silva Passos, předseda senátu;

kolegium A: p. Valančius a pí Reine, soudci;

kolegium B: p. Valančius a p. Truchot, soudci;

kolegium C: p. Valančius a p. Sampol Pucurull, soudci;

kolegium D: pí Reine a p. Truchot, soudci;

kolegium E: pí Reine a p. Sampol Pucurull, soudci;

kolegium F: p. Truchot a p. Sampol Pucurull, soudci.

VIII. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Svenningsen, předseda senátu, p. Barents, p. Mac Eochaidh, pí Pynnä a p. Laitenberger, soudci.

8. senát zasedající o třech soudcích:

p. Svenningsen, předseda senátu;

kolegium A: p. Barents a p. Mac Eochaidh, soudci;

kolegium B: p. Barents a pí Pynnä, soudci;

kolegium C: p. Barents a p. Laitenberger, soudci;

kolegium D: p. Mac Eochaidh a pí Pynnä, soudci;

kolegium E: p. Mac Eochaidh a p. Laitenberger, soudci;

kolegium F: pí Pynnä a p. Laitenberger, soudci.

IX. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

pí Costeira, předsedkyně senátu, p. Gratsias, pí Kančeva, p. Berke a pí Perišin, soudci.

9. senát zasedající o třech soudcích:

pí Costeira, předsedkyně senátu;

kolegium A: p. Gratsias a pí Kančeva, soudci;

kolegium B: p. Gratsias a p. Berke, soudci;

kolegium C: p. Gratsias a pí Perišin, soudci;

kolegium D: pí Kančeva a p. Berke, soudci;

kolegium E: pí Kančeva a pí Perišin, soudkyně;

kolegium F: p. Berke a pí Perišin, soudci.

X. rozšířený senát zasedající o pěti soudcích:

p. Kornezov, předseda senátu, p. Buttigieg, pí Kowalik-Bańczyk, p. Hesse a p. Petrлік, soudci.

10. senát zasedající o třech soudcích:

p. Kornezov, předseda senátu;

kolegium A: p. Buttigieg a p. Kowalik-Bańczyk, soudci;

kolegium B: p. Buttigieg a p. Hesse, soudci;

kolegium C: p. Buttigieg a p. Petrлік, soudci;

kolegium D: p. Kowalik-Bańczyk a p. Hesse, soudci;

kolegium E: p. Kowalik-Bańczyk a p. Petrлік;

kolegium F: p. Hesse a p. Petrлік.

Druhý senát složený ze čtyř soudců bude rozšířen doplněním pátého soudce pocházejícího ze třetího senátu. Pátý senát složený ze čtyř soudců bude rozšířen doplněním pátého soudce pocházejícího z šestého senátu. Pátý soudce je určen podle opačného pořadí, než je pořadí stanovené v článku 8 jednacího řádu na období do 31. srpna 2022.

Tribunál potvrdil své rozhodnutí ze dne 4. října 2019, podle kterého jsou první, čtvrtý, sedmý a osmý senát pověřeny věcmi zahájenými na základě článku 270 SFEU, a případně článku 50a Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie, a druhý, třetí, pátý, šestý, devátý a desátý senát jsou pověřeny věcmi týkajícími se práv duševního vlastnictví uvedenými v hlavě IV jednacího řádu.

Tribunál rovněž potvrdil následující:

- že předseda a místopředseda nejsou trvale přiděleni k určitému senátu;
- v průběhu každého soudního roku zasedá místopředseda v každém z deseti senátů zasedajících o pěti soudcích, a to v rozsahu jedné věci na každý senát v tomto pořadí:
 - první věc předaná rozhodnutím Tribunálu k projednání a rozhodnutí prvnímu senátu, druhému senátu, třetímu senátu, čtvrtému senátu a pátému senátu v rozšířeném kolegiu zasedajícím o pěti soudcích;
 - třetí věc předaná rozhodnutím Tribunálu k projednání a rozhodnutí šestému senátu, sedmému senátu, osmému senátu, devátému senátu a desátému senátu v rozšířeném kolegiu zasedajícím o pěti soudcích.

Jestliže je senát, v němž má zasedat místopředseda, složen:

- z pěti soudců, je rozšířené kolegium tvořeno místopředsedou, soudci zasedajícími v kolegiu o třech soudcích, jemuž byla věc původně přidělena, a jedním z ostatních soudců příslušného senátu určeným v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 8 jednacího řádu;
 - ze čtyř soudců, je rozšířené kolegium tvořeno místopředsedou, soudci zasedajícími v kolegiu o třech soudcích, jemuž byla věc původně přidělena, a čtvrtým soudcem příslušného senátu.
-

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. února 2021 – Evropská komise v. Maďarsko**(Věc C-637/18) ⁽¹⁾****(„Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvajících překračování mezních hodnot stanovených pro mikročástice (PM₁₀) v některých zónách Maďarska – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší“ období překročení – Náležitá opatření“)**

(2021/C 110/03)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Petersen, K. Talabér-Ritz et E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a A. Pokoraczki, zmocněnci)

Výrok

1) Maďarsko tím, že:

- od 1. ledna 2005 do roku 2017 včetně v zóně HU0001 – Budapešť a okolí a v zóně HU0008 – údolí Slané, a dále od 11. června 2011 do roku 2017 včetně (s výjimkou roku 2014) v zóně HU0006 – Pétikosteli a okolí systematicky a trvale nerespektovalo 24hodinovou mezní hodnotu platnou pro koncentraci částic PM₁₀, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 a přílohy XI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, a
- od 11. června 2010 nepřijalo náležitá opatření k zajištění nerespektování 24hodinové mezní hodnoty platné pro koncentraci částic PM₁₀ v uvedených zónách, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50 jako takového i ve spojení s částí A přílohy XV této směrnice, a konkrétně povinnost stanovenou v čl. 23 odst. 1 druhém pododstavci téže směrnice, aby bylo období překročení mezních hodnot co možná nejkratší.

2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl v. De Vellis Servizi Globali Srl

(Spojené věci C-155/19 a C-156/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Zadávací řízení – Směrnice 2014/24/EU – Článek 2 odst. 1 bod 4 – Veřejný zadavatel – Veřejnoprávní subjekty – Pojem – Národní sportovní federace – Uspokojování potřeb obecného zájmu – Dohled nad řízením federace ze strany veřejnoprávního subjektu“)

(2021/C 110/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Žalovaná: De Vellis Servizi Globali Srl

za přítomnosti: Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl, Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 bod 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že subjekt pověřený úkoly veřejné povahy, které jsou taxativně vymezeny vnitrostátním právem, může být považován za subjekt založený za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu ve smyslu tohoto ustanovení, i když byl založen nikoli ve formě subjektu veřejné správy, ale ve formě spolku soukromého práva, a i když určité činnosti, u nichž má schopnost samofinancování, nemají veřejnou povahu.
- 2) Druhá část alternativy uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 4 písm. c) směrnice 2014/24 musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy národní sportovní federace požívá na základě vnitrostátního práva řídicí autonomie, lze mít za to, že řízení této federace podléhá řídicímu dohledu orgánu veřejné moci pouze tehdy, pokud z celkové analýzy pravomocí, kterými je ve vztahu k uvedené federaci tento orgán nadán, vyplývá, že existuje aktivní kontrola řízení, která ve skutečnosti zpochybňuje tuto autonomii do té míry, že umožňuje uvedenému orgánu ovlivňovat rozhodnutí této federace v oblasti veřejných zakázek. Okolnost, že jednotlivé národní sportovní federace vykonávají vliv na činnost dotčeného orgánu veřejné moci z důvodu jejich většinové účasti v hlavních rozhodovacích kolegiálních orgánech takového orgánu veřejné moci, je relevantní pouze tehdy, pokud lze prokázat, že každá z těchto federací posuzovaná samostatně je schopna vykonávat významný vliv na veřejnou kontrolu, kterou tento orgán veřejné moci vůči ní vykonává, v důsledku čehož lze tuto kontrolu zbavit účinku, a taková národní sportovní federace tak může znovu získat kontrolu nad svým řízením, a to bez ohledu na vliv ostatních národních sportovních federací nacházejících se v obdobné situaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – eurocylinder systems AG v. Hauptzollamt Hamburg

(Věc C-324/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná obchodní politika – Antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 9 – Hrozba podstatné újmy – Činitelé – Článek 9 odst. 4 – Nařízení (ES) č. 926/2009 – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Neplatnost“)

(2021/C 110/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: eurocylinder systems AG

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, je neplatné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 255, 29.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. února 2021. (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – DB v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Věc C-481/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2003/6/ES – Článek 14 odst. 3 – Nařízení (EU) č. 596/2014 – Článek 30 odst. 1 písm. b) – Zneužívání trhu – Správní sankce trestní povahy – Neposkytnutí spolupráce příslušným orgánům – Články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie – Právo nevypovídat a nepřispívat k vlastnímu obvinění“)

(2021/C 110/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DB

Žalovaná: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

za přítomnosti: Presidente del Consiglio dei ministri

Výrok

Článek 14 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) a čl. 30 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice 2003/6 a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ve spojení s články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že umožňují, aby členské státy neuložily sankci fyzické osobě, která v rámci vyšetřování, které proti ní vede příslušný orgán na základě této směrnice nebo tohoto nařízení, odmítá poskytnout tomuto orgánu odpovědi, z nichž by mohla vyplynout její odpovědnost za protiprávní jednání, za které mohou být uloženy správní sankce trestní povahy, nebo její trestní odpovědnost.

(¹) Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Stuttgart – Německo) – Fussl Modestraße Mayr GmbH v. SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

(Věc C-555/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2010/13/EU – Poskytování audiovizuálních mediálních služeb – Článek 4 odst. 1 – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Článek 56 SFEU – Články 11 a 20 Listiny základních práv Evropské unie – Audiovizuální obchodní sdělení – Vnitrostátní právní úprava zakazující subjektům televizního vysílání zařazovat do svých celoplošně vysílaných pořadů televizní reklamy, jejichž šíření je omezeno na určitý region“)

(2021/C 110/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Stuttgart

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fussl Modestraße Mayr GmbH

Žalované: SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) a článek 11 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která subjektům televizního vysílání zakazuje, aby do svých celoplošně vysílaných pořadů zařazovaly televizní reklamy, jejichž šíření je omezeno na určitý region.

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní právní úpravě nebrání, pokud je tato úprava způsobilá zaručit uskutečnění cíle ochrany plurality sdělovacích prostředků na regionální a místní úrovni, jež sleduje, a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Článek 20 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní právní úpravě nebrání, pokud tato úprava nevede k nerovnému zacházení mezi subjekty celoplošného televizního vysílání a poskytovateli reklamy na internetu, pokud jde o šíření reklamy na regionální úrovni, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe a další v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Věc C-640/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná organizace trhů – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Mléčné kvóty – Dávky z přebytku – Mléko používané k výrobě sýrů s chráněným označením původu (CHOP) určených k vývozu do třetích zemí – Vyloučení – Článek 32 písm. a), čl. 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a), čl. 40 odst. 2 a čl. 41 písm. b) SFEU – Zásada proporcionality a zásada zákazu diskriminace – Platnost“)

(2021/C 110/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobci: Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe, Azienda Agricola Castagna Giovanni, Soc. Azienda Agricola Castellani Enio, Nereo e Giuliano Ss, Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa, Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare, Soc. Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss, Soc. Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss, Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano, Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni, Azienda Agricola Tadiello Roberto, Azienda Agricola Turazza Mario, Azienda Agricola Zuin Tiziano, 2 B Società Agricola Srl, Azienda Agricola Fracasso Claudio, Azienda Agricola Pozzan Mirko

Žalovaní: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Výrok

- 1) Články 55, 65 a 78 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, ve znění nařízení Rady (ES) č. 248/2008 ze dne 17. března 2008, musí být vykládány v tom smyslu, že nevylučují z výpočtu vnitrostátních kvót pro produkci mléka a mléčných výrobků, jakož i dávek z přebytku, množství mléka použité k výrobě sýrů s chráněným označením původu určených k vývozu do třetích zemí.
- 2) Posouzení třetí předběžné otázky neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost článků 55, 65 a 78 nařízení č. 1234/2007 ve znění nařízení č. 248/2008.

(¹) Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – JCM Europe (UK) Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-760/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení zboží – Číslo 8472 a 9031 – Ověřovač bankovek a schránka na bankovky – Přístroj určený k zabudování do hostitelského přístroje a připojený k vnějšímu „host-controlleru“ – Prováděcí nařízení (EU) 2016/1760 – Platnost“)

(2021/C 110/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: JCM Europe (UK) Ltd

Žalovaná: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok

Posouzení položených otázek neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1760 ze dne 28. září 2016 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 20.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – DQ v. Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Věc C-903/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejná služba – Převod nároků na starobní důchod – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11 přílohy VIII – Úředníci a dočasní zaměstnanci, kteří se vrátí na své původní pracovní místo ve státní správě poté, co měli neplacené služební volno, během něhož vykonávali služební povinnosti u unijního orgánu“)

(2021/C 110/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: DQ

Žalovaní: Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok

Článek 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že o převod pojistně matematické protihodnoty nároků na starobní důchod mohou požádat jak úředníci a smluvní zaměstnanci, kteří poté, co byli zaměstnáni u unijního orgánu, nastoupí k výkonu práce u státní správy poprvé, tak ti, kteří se poté, co u takového orgánu vykonávali služební povinnosti v rámci neplaceného služebního volna nebo pracovního volna z osobních důvodů, do státní správy vrátí.

(¹) Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Stichting Waternet v. MG

(Věc C-922/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 97/7/ES – Článek 9 – Směrnice 2011/83/EU – Článek 27 – Směrnice 2005/29/ES – Článek 5 odst. 5 – Příloha I bod 29 – Nekalé obchodní praktiky – Pojem „nevyžádané dodání“ – Distribuce pitné vody“)

(2021/C 110/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting Waternet

Žalovaný: MG

Výrok

- 1) Článek 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku a článek 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, o změně směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a o zrušení směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ve spojení s čl. 5 odst. 5 a bodem 29 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 neupravují způsob vzniku smluv, takže je na předkládajícím soudu, aby v souladu s vnitrostátní právní úpravou posoudil, zda lze smlouvu mezi vodárenskou společností a spotřebitelem považovat za uzavřenou, pokud chybí jeho výslovný souhlas.
- 2) Pojem „nevyžádané dodání“ ve smyslu přílohy I bodu 29 směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou ověření, které musí provést předkládající soud, se tento pojem nevztahuje na obchodní praktiku vodárenské společnosti, která spočívá v zachování připojení k veřejné vodovodní síti v případě, kdy se do dříve obývané bytové jednotky nastěhuje spotřebitel, když tento spotřebitel nemá možnost volby poskytovatele této služby, přičemž poslední uvedený účtuje sazby pokrývající náklady, které jsou transparentní a nediskriminační, odpovídají spotřebě vody a uvedený spotřebitel si je vědom toho, že uvedená bytová jednotka je připojena na veřejnou vodovodní síť a že dodávka vody je zpoplatněna.

(¹) Úř. věst. C 103, 30.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Rottendorf Pharma GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld

(Věc C-92/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 239 odst. 1 druhá odrážka – Vrácení cla vybraného ze zákona – Zvláštní situace – Vydání povolení o propuštění do volného oběhu – Zrušení povolení a vydání povolení aktivního zušlechťovacího styku se zpětnou účinností – Zpětný vývoz zboží mimo území Evropské unie – Nepředložení zboží celnímu úřadu“)

(2021/C 110/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rottendorf Pharma GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Bielefeld

Výrok

Článek 239 odst. 1 druhá odrážka nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat v tom smyslu, že hospodářský subjekt může požadovat vrácení cla, které zaplatil, pouze tehdy, pokud se nachází ve zvláštní situaci a nedopustil se hrubé nedbalosti a podvodného jednání a dále, že skutečnost, že dotčené zboží bylo znovu vyvezeno do třetí země, aniž vstoupilo do hospodářského oběhu Evropské unie, nepostačuje k prokázání, že tento hospodářský subjekt se nacházel v takové zvláštní situaci. Stejný závěr se použije tehdy, pokud jednání, které vedlo k uložení dotčeného cla, bylo způsobeno pochybením, které souviselo s informacemi uvedenými v informačním systému uvedeného hospodářského subjektu, jelikož tomuto pochybení mohlo být zabráněno, pokud by tento hospodářský subjekt zohlednil podmínky uvedené v povolení, které mu bylo uděleno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2020 Španělským královstvím proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Evropská komise

(Věc C-649/20 P)

(2021/C 110/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupci: S. Centeno Huerta a S. Jiménez García, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020, Španělské království a další v. Komise, vydaný ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, EU:T:2020:434;

- zrušil rozhodnutí Komise 2014/200/EU ze dne 17. července 2013 o státní podpoře SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), kterou poskytlo Španělsko – Daňový režim určitých dohod o finančním leasingu, známý též pod názvem „španělský systém zdanění leasingu“⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

1. Tribunál porušil článek 47 Listiny ve spojení s článkem 256 SFEU, jelikož neodůvodnil analýzu selektivity podle čl. 107 odst. 1 SFEU a zásady navracení.
2. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 107 odst. 1 SFEU v souvislosti se selektivitou opatření.
3. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatnění zásad legitimního očekávání a právní jistoty v rámci kontroly podpor podle článku 108 SFEU v důsledku jeho metody analýzy a toho, že obě zásady zbavil obsahu.
4. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatnění zásad použitelných na navracení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 144, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2020 společnostmi Lico Leasing, S.A. U, a Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Komise

(Věc C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Lico Leasing, S.A.U, Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (zástupci: J. M. Rodríguez Cárcamo a M. A. Sánchez, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Bankia, S.A., a další, a Aluminios Cortizo, S.A.

Návrhová žádání

Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito („LICO“), a Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. („PYMAR“), navrhuji, aby Soudní dvůr vynesl rozsudek, kterým:

- v celém rozsahu zruší rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020, Španělsko a další v. Komise (T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, EU:T:2020:434);
- zrušil rozhodnutí Komise 2014/200/EU ze dne 17. července 2013 o státní podpoře SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), kterou poskytlo Španělsko – Daňový režim určitých dohod o finančním leasingu známý též pod názvem „španělský systém zdanění leasingu“ (Úř. věst. 2014, L 114, s. 1), nebo podpůrně zrušil příkaz k navracení podpor, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených společnostmi LICO a PYMAR v souvislosti s tímto kasačním opravným prostředkem, jakož i náhradu nákladů řízení vynaložených společnostmi LICO a PYMAR v řízení po vrácení věci (T-719/13 RENV), v řízení o kasačním opravném prostředku (C-128/16 P) i v původním prvostupňovém řízení (T-719/13).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty**PRVNÍ DŮVOD KASAČNÍHO OPRAVNÉHO PROSTŘEDKU: VĚCNĚ NESPRÁVNÉ POSOUZENÍ, NESPRÁVNÉ KVALIFIKOVÁNÍ SKUTKOVÉHO STAVU A NESPRÁVNÉ ODŮVODNĚNÍ V SOUVISLOSTI S UPLATNĚNÍM ČL. 107 ODS. 1 SFEU**

LICO a PYMAR vytýkají Tribunálu následující nesprávná právní posouzení, a to v rovině věcné i v rovině kvalifikování skutkového stavu a odůvodnění, v souvislosti s výkladem čl. 107 odst. 1 SFEU:

- (i) nesprávné právní posouzení při posuzování referenčního systému, protože Komise v rozhodnutí ani v řízení před Tribunálem neidentifikovala referenční systém pro ŠSZL, a to ani jako celek, ani ve vztahu k jednotlivým individuálním opatřením, ze kterých sestává;
- (ii) nesprávné právní posouzení při právním kvalifikování správního schválení předčasného odepisování: (a) nesprávný závěr, že existence schvalovacího postupu nutně znamená selektivitu opatření, aniž je nutné přezkoumání ve třech fázích vyžadované judikaturou Tribunálu, (b) nesprávná kvalifikace schválení předčasného odepisování jako diskreční pravomoci umožňující dosáhnout cílů mimo daňový systém a (c) nesprávné posouzení, podle kterého lze na základě selektivity jediného z opatření umožňujících využívat ŠSZL jako celek (schválení předčasného odepisování) mít za to, že selektivní byl celý systém;
- (iii) nedostatek odůvodnění v souvislosti se srovnáním skutkové a právní situace podniků dotčených přezkoumávaným opatřením.

DRUHÝ DŮVOD KASAČNÍHO OPRAVNÉHO PROSTŘEDKU: ZKRESLENÍ A NESPRÁVNÉ KVALIFIKOVÁNÍ SKUTKOVÉHO STAVU V SOUVISLOSTI S DOPISEM KOMISAŘKY ODPOVĚDNÉ ZA GŘ PRO HOSPODÁŘSKOU SOUTĚŽ VE VZTAHU K ZÁSADĚ OCHRANY LEGITIMNÍHO OČEKÁVÁNÍ

LICO a PYMAR vytýkají Tribunálu zkreslení obsahu dopisu komisařky odpovědné za GŘ pro hospodářskou soutěž a nesprávné kvalifikování jeho obsahu v tom smyslu, že tento dopis neposkytoval přesná, nepodmíněná a shodující se ujištění, která by mohla vzbudit legitimní očekávání.

TŘETÍ DŮVOD KASAČNÍHO OPRAVNÉHO PROSTŘEDKU: NESPRÁVNÉ KVALIFIKOVÁNÍ SKUTKOVÉHO STAVU V SOUVISLOSTI S UPLATNĚNÍM A VÝKLADEM ZÁSADY PRÁVNÍ JISTOTY

LICO a PYMAR namítají, že i kdyby Tribunál nezakreslil obsah dopisu komisařky odpovědné za GŘ pro hospodářskou soutěž pro účely uplatnění zásady legitimního očekávání, dopustil se nesprávného kvalifikování jak této skutkové okolnosti, tak rozhodnutí o francouzských daňových HZS, při posuzování žalobního důvodu týkajícího se zásady právní jistoty, což jej vedlo k nesprávnému výkladu a uplatnění této zásady.

ČTVRTÝ DŮVOD KASAČNÍHO OPRAVNÉHO PROSTŘEDKU: NESPRÁVNÉ PRÁVNÍ POSOUZENÍ V SOUVISLOSTI SE ZÁSADAMI POUŽITELNÝMI NA NAVRÁCENÍ PODPORY

LICO a PYMAR vytýkají Tribunálu nesprávné právní posouzení v souvislosti se zásadami použitelnými na navrácení podpory, (i) protože na základě okolnosti, že společnosti provozující námořní dopravu nebyly považovány za příjemkyně podpory, nelze dospět k závěru, že by HZS měla spolu s investory skutečně prospěch z celé podpory, je-li prokázáno, že tomu tak nebylo, a (ii) protože pro účely určení existence státní podpory není namístě zohledňovat použitou techniku, nýbrž účinky opatření, a stejně tak ve vztahu k navrácení je třeba přihlížet k účinkům, a nikoli k použité technice, neboť není spravedlivé, aby ve francouzském případě byly odečteny částky přenesené na uživatele a zároveň aby tyto částky nebyly odečteny ve španělském případě, když praktické účinky byly v obou případech totožné.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2020 Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I.E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajatres, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A.I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., a Aluminios Cortizo, S.A.
U. proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Komise

(Věc C-662/20 P)

(2021/C 110/15)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I.E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajatres, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A.I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., a Aluminios Cortizo, S.A.U. (zástupci: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Lico Leasing, S.A.U a Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A.

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- prohlásil důvody kasačního opravného prostředku za přípustné a vyhověl jim;
- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020 ve spojených věcech T-515/13 RENV a T-719/13 RENV, Španělské království a další v. Komise (¹);
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2013 o státní podpoře SA.21233 C/11 (²) (ex NN/11, ex CP 137/06), kterou poskytlo Španělsko – Daňový režim určitých dohod o finančním leasingu, známý též pod názvem „španělský systém zdanění leasingu“, a zejména jeho čl. 1 odst. 1 v rozsahu, v němž označuje španělský systém zdanění leasingu za protiprávní státní podporu, a podpůrně čl. 4 odst. 1 v rozsahu, v němž nařizuje navrácení podpory od investorů hospodářských zájemových sdružení v plném rozsahu;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

Navrhovatelky požadují zrušení napadeného rozsudku na základě těchto důvodů:

První důvod: Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil čl. 107 odst. 1 SFEU v souvislosti s pojmem selektivnost. Navrhovatelky mají konkrétně za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když posuzoval údajnou „odvětvovou selektivnost“ španělského systému zdanění leasingu (první část důvodu). Podpůrně, a pro případ, že Soudní dvůr nevyhoví první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, mají navrhovatelky za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu judikatury unijních soudů týkající se údajné diskreční pravomoci daňové správy (druhá část důvodu).

Druhý důvod: Tribunál nesprávně uplatnil zásadu ochrany legitimního očekávání.

Třetí důvod: Tribunál nesprávně uplatnil zásady použitelné na navrácení podpory.

⁽¹⁾ EU:T:2020:434

⁽²⁾ Úř. věst. 2014, L 114, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho (Portugalsko) dne 21. prosince 2020 – B v. O, P, OP, G, N

(Věc C-691/20)

(2021/C 110/16)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho

Účastníci původního řízení

Žalobce: B

Žalované: O, P, OP, G, N

Předběžná otázka

Je skutečnost, že jsou z uplatnění režimu stanoveného v článku 334 Código de Trabalho [(zákoník práce)] vyňaty podniky usazené v jiném členském státě, a to na základě režimu stanoveného v čl. 481 odst. 2 Código das sociedades comerciais [(zákoník o obchodních společnostech)], v rozporu s unijním právem, konkrétně s článkem 18 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 22. prosince 2020 – Fenix International Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-695/20)

(2021/C 110/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Fenix International Limited

Odpůrce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžná otázka

Je článek 9a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011⁽¹⁾ ze dne 15. března 2011, vložený čl. 1 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1042/2013⁽²⁾ ze dne 7. října 2013, neplatný z důvodu, že jde nad rámec prováděcí pravomoci nebo povinnosti Rady stanovené v článku 397 směrnice Rady 2006/112/ES⁽³⁾ ze dne 28. listopadu 2006 v rozsahu, v jakém doplňuje nebo mění článek 28 směrnice 2006/112/ES?

(¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služby (Úř. věst. L 2013, L 284, s. 1).

(³) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 21. prosince 2020 – B v. Dyrektor Izby Skarbowej w W.

(Věc C-696/20)

(2021/C 110/18)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: B

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w W.

Předběžná otázka

Brání článek 41 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, jakož i zásada proporcionality a neutrality tomu, aby v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, bylo použito takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 25 odst. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb), na pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečněné osobou povinnou k dani,

— pokud toto pořízení již bylo zdaněno na území členského státu, v němž se zboží nacházelo při ukončení odeslání, a to ze strany pořizovatelů zboží od této osoby povinné k dani,

— přičemž je prokázáno, že jednání osoby povinné k dani nebylo součástí žádného daňového úniku, ale bylo výsledkem chybné identifikace řetězových dodání, a že tato osoba uvedla polské identifikační číslo pro DPH pro účely tuzemského dodání, a nikoli dodání uvnitř Společenství?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales (Spojené království) dne 22. prosince 2020 – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited v. Španělské království

(Věc C-700/20)

(2021/C 110/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited

Odpůrce: Španělské království

Předběžné otázky

1. Může vzhledem k povaze otázek, které musí vnitrostátní soud posoudit při rozhodování o vydání rozsudku potvrzujícího znění rozhodčího nálezu podle článku 66 zákona o rozhodčím řízení z roku 1996, takto vydaný rozsudek představovat relevantní „rozhodnutí“ členského státu, v němž se žádá o uznání pro účely čl. 34 odst. 3 nařízení ES č. 44/2001 ⁽¹⁾?
2. Jelikož rozsudek potvrzující znění rozhodčího nálezu podle článku 66 zákona o rozhodčím řízení z roku 1996 je rozhodnutím nespádajícím z důvodu výjimky týkající se rozhodčího řízení uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení č. 44/2001 do věcné působnosti tohoto nařízení, může takový rozsudek představovat relevantní „rozhodnutí“ členského státu, v němž se žádá o uznání pro účely čl. 34 odst. 3 nařízení?
3. Pokud se čl. 34 odst. 3 nařízení č. 44/2001 neuplatní a pokud jsou uznání nebo výkon rozhodnutí jiného členského státu v rozporu s vnitrostátním veřejným pořádkem, jelikož by toto rozhodnutí z důvodu staršího vnitrostátního rozhodčího nálezu nebo staršího rozsudku, jehož znění převzal soudem členského státu vydaný nálezn, v němž se žádá o uznání, porušovalo zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, je možné použít čl. 34 odst. 1 nařízení č. 44/2001 jako důvod odmítnutí uznání nebo výkonu, nebo čl. 34 odst. 3 a 4 nařízení stanoví taxativně důvody, pro které překážka věci pravomocně rozsouzené nebo neslučitelnost mohou bránit uznání a výkonu rozhodnutí ve smyslu uvedeného nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 29. prosince 2020 – Amoena Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-706/20)

(2021/C 110/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amoena Ltd

Žalovaná: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1. Mají být anglická zájmena „them“ [jim], „they“ [ony] a „their“ [jejich] použita v bodu 53 rozsudku ⁽¹⁾ chápána v tom smyslu, že se vztahují k podprsenkám, nebo k prsním epitézám?

2. Hovoří druhá věta bodu 53 o testu odlišném od testu popsaného v bodě 51 rozsudku ve věci Amoena, který vychází z vysvětlivky k HS k číslu 8473, když vyžaduje, aby podprsenky (tj. potenciální příslušenství) umožňovaly prsním epitézám plnit jinou funkci, než pro kterou jsou „ony“ (pravděpodobně prsní epitézy) určeny, anebo pouze aplikuje test popsaný v bodě 51, který vyžaduje, aby plnily funkci zvláštní funkci vedle hlavní funkce prsní epitézy?

(¹) C-677/18, Amoena, rozsudek ze dne 19. prosince 2019 (ECLI:EU:C:2019:1142)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)
(Spojené království) dne 30. prosince 2020 – Gallaher Limited v. The Commissioners for Her
Majesty's Revenue & Customs**

(Věc C-707/20)

(2021/C 110/21)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Gallaher Limited

Odpůrce: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1. Lze se dovolávat článku 63 SFEU ve vztahu k vnitrostátní právní úpravě, jako jsou pravidla upravující převody v rámci skupiny, která se použije pouze na skupiny společností?
2. V případě, že se nelze článku 63 SFEU dovolávat obecněji ve vztahu k pravidlům upravujícím převody v rámci skupiny, lze se jej nicméně dovolávat:
 - a) ve vztahu k pohybům kapitálu od mateřské společnosti se sídlem v členském státě EU dceřiné společnosti se sídlem ve Švýcarsku v případě, že mateřská společnost vlastní 100 % podíl v dceřiné společnosti se sídlem ve Švýcarsku i v dceřiné společnosti se sídlem ve Spojeném království, které podléhají daňové povinnosti?
 - b) ve vztahu k pohybu kapitálu od dceřiné společnosti se sídlem ve Spojeném království dceřiné společnosti se sídlem ve Švýcarsku, jejichž jediným vlastníkem je táž mateřská společnost se sídlem v členském státě EU, vzhledem k tomu, že uvedené dvě společnosti jsou sesterské společnosti a není mezi nimi vztah mateřské a dceřiné společnosti?
3. Zakládá právní úprava, jako jsou pravidla upravující převody v rámci skupiny, která ukládá přímé zdanění převodu majetku ze společnosti se sídlem ve Spojeném království na sesterskou společnost, která má sídlo ve Švýcarsku (a která neprovozuje obchodní činnost ve Spojeném království prostřednictvím stálé provozovny), v případě, že jediným vlastníkem obou těchto společností je stejná mateřská společnost, která má sídlo v jiném členském státě, za okolností, kdy by byl takový převod daňově neutrální, pokud by sesterská společnost také měla sídlo ve Spojeném království (nebo provozovala ve Spojeném království činnost prostřednictvím stálé provozovny), omezení svobody usazování mateřské společnosti podle článku 49 SFEU nebo případně omezení volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU?
4. Za předpokladu, že se lze dovolávat článku 63 SFEU:
 - a) představoval převod ochranných známek a souvisejícího majetku ze společnosti GL na společnost JTISA za úplatu, která měla odrážet tržní hodnotu ochranných známek, pohyb kapitálu pro účely článku 63 SFEU?
 - b) představovaly pohyby kapitálu od společnosti JTIH společnosti JTISA, její dceřiné společnosti se sídlem ve Švýcarsku, přímé investice pro účely článku 64 SFEU?

c) vzhledem k tomu, že se článek 64 SFEU použije pouze na určité druhy pohybu kapitálu, může se článek 64 použít za okolností, kdy lze pohyby kapitálu charakterizovat jako přímé investice (které jsou uvedeny v článku 64 SFEU) i jako jiný druh pohybu kapitálu, který není uveden v článku 64 SFEU?

5. Jestliže došlo k omezení a je-li nesporné, že omezení bylo v zásadě odůvodněné naléhavými důvody obecného zájmu (a to potřebou zachovat vyvážené rozdělení práv na zdanění), bylo omezení nutné a přiměřené ve smyslu judikatury Soudního dvora, zejména za okolností, kdy dotčený daňový poplatník získal za převod majetku zisk odpovídající plné tržní hodnotě majetku?

6. Jestliže došlo k porušení svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu:

a) vyžaduje unijní právo, aby vnitrostátní právní úprava byla vykládána či se neuplatnila v tom smyslu, že společnost GL bude mít možnost odložit odvod daně,

b) je-li tomu tak, vyžaduje unijní právo, aby vnitrostátní právní úprava byla vykládána či se neuplatnila v tom smyslu, že společnost GL má možnost odložit odvod daně do doby, než bude majetek převeden mimo skupinu, jejíž mateřskou společností je společnost se sídlem v jiném členském státě (tj. „prostředek nápravy založený na zpeněžení“), nebo může být přiměřeným prostředkem nápravy možnost rozložení zaplacení daně do dílčích částek (tj. „prostředek nápravy založený na dílčích částkách“),

c) jestliže možnost rozložení zaplacení daně do dílčích částek v zásadě může představovat přiměřený prostředek nápravy:

i. je tomu tak jediné v případě, kdy vnitrostátní právo obsahovalo tuto možnost v době převodů majetku, nebo je slučitelné s unijním právem, aby tato možnost byla poskytnuta jako prostředek nápravy až po dané události (zejména tak, že vnitrostátní soud tuto možnost poskytne po události tím, že použije eurokonformní výklad, nebo nepoužije vnitrostátní právní úpravu),

ii. vyžaduje unijní právo, aby vnitrostátní soudy poskytl prostředek nápravy, který co nejméně zasahuje do relevantní svobody stanovené unijním právem, nebo postačí, aby vnitrostátní soudy poskytl prostředek nápravy, který je přiměřený a co nejméně se odchyluje od stávající vnitrostátní právní úpravy,

iii. jak dlouhá musí být splatnost dílčích částek a

iv. takový prostředek nápravy, jehož předmětem je splátkový kalendář, podle něž jsou platby splatné předtím, než je spor mezi účastníky řízení s konečnou platností rozhodnut, v rozporu s unijním právem, tj. musí být splatnost dílčích částek stanovena do budoucna?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná County Court at Birkenhead (Spojené království)
dne 30. prosince 2020 – BT v. Seguros Catalana Occidente, EB**

(Věc C-708/20)

(2021/C 110/22)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

County Court at Birkenhead

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BT

Žalované: Seguros Catalana Occidente, EB

Předběžné otázky

- a) Je třeba čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že vyžaduje, aby kauza žaloby, které se dovolává poškozený při uplatnění nároku vůči pojistníkovi pojištěného, zahrnovala věc pojištění?
- b) V případě kladné odpovědi na otázku v bodu 1, postačuje, aby nárok, který chce poškozený uplatnit vůči pojistníkovi nebo pojištěnému vyplýval ze stejných skutečností a byl uplatněn v rámci stejné žaloby jako přímý nárok uplatněný vůči pojistiteli, k odůvodnění závěru, že nárok poškozeného je věcí pojištění, i když kauza žaloby mezi poškozeným a pojistníkem nebo pojištěným nemá žádnou souvislost s pojištěním?
- c) Podpůrně, je-li odpověď na otázku v bodu 1 kladná, postačuje skutečnost, že existuje spor mezi pojistitelem a poškozeným ohledně platnosti nebo účinnosti pojistné smlouvy k odůvodnění závěru, že nárok poškozeného je věcí pojištění?
- d) Je-li odpověď na otázku v bodu 1 záporná, postačuje, že připojení pojistníka nebo pojištěného k přímé žalobě proti pojistiteli umožňuje právo rozhodné pro přímou žalobu proti pojistiteli?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeal Tribunal for Northern Ireland (Spojené království) dne 30. prosince 2020 – CG v. Department for Communities in Northern Ireland

(Věc C-709/20)

(2021/C 110/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Appeal Tribunal (Severní Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CG

Žalovaný: Department for Communities in Northern Ireland

Předběžné otázky

1. Je ustanovení čl. 9 odst. 3 písm. c) bodu i) The Universal Credit Regulations (Northern Ireland) 2016 [nařízení o všeobecném příspěvku (Severní Irsko) z roku 2016], vložené do tohoto nařízení na základě The Social Security (Income-related Benefits) (Updating and Amendment) (EU Exit) Regulations (Northern Ireland) 2019 [nařízení o sociálním zabezpečení (dávky vázané na příjem) (novelizace) (vystoupení z EU) (Severní Irsko) z roku 2019], které z nároku na dávky sociálního zabezpečení vylučuje občany EU s tuzemským právem pobytu (omezené povolení k setrvání) [v tomto případě „předběžný status usazené osoby“ podle Appendix EU of the UK Immigration Rules (dodatek EU k právním předpisům Spojeného království o přistěhovalectví)], protiprávně (přímo nebo nepřímo) diskriminační ve smyslu článku 18 Smlouvy o fungování Evropské unie a neslučitelné s povinnostmi Spojeného království vyplývajících z European Communities Act 1972 (zákon o Evropských společenstvích z roku 1972)?
2. Pokud bude na otázku 1 odpovězeno kladně a bude rozhodnuto, že ustanovení čl. 9 odst. 3 písm. c) bodu i) nařízení o všeobecném příspěvku (Severní Irsko) z roku 2016 je nepřímou diskriminací, je ustanovení čl. 9 odst. 3 písm. c) bodu i) nařízení o všeobecném příspěvku (Severní Irsko) z roku 2016 odůvodněné na základě článku 18 Smlouvy o fungování Evropské unie a neslučitelné s povinnostmi Spojeného království vyplývajících ze zákona o Evropských společenstvích z roku 1972?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 31. prosince 2020 – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Věc C-716/20)

(2021/C 110/24)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): RTL Television GmbH

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Předběžné otázky

1. Musí být pojem „kabelový přenos“, který je uveden v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ⁽¹⁾ ze dne 27. září 1993, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje nejen situaci, kdy vysílající organizace uskutečňuje současný přenos vysílání jiné vysílající organizace, ale i současný a nezměněný přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností (bez ohledu na to, zda subjekt, který tento přenos pro příjem veřejností uskutečňuje, je vysílající organizací)?
2. Představuje současný přenos vysílání televizního kanálu šířeného pomocí družice prostřednictvím jednotlivých televizních přijímačů umístěných v hotelových pokojích, pomocí koaxiálního kabelu, *další přenos* tohoto vysílání, který spadá do pojmu uvedeného v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. 1993, L 248, s. 15; Zvl. vyd. 17/01, s. 134)

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. ledna 2021 Spolková republika Německo proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 28. října 2020 ve věci T-594/18, Pharma Mar v. Komise

(Věc C-6/21 P)

(2021/C 110/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: S. Heimerl, J. Möller, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Pharma Mar, SA, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 28. října 2020 in Case T-594/18, Pharma Mar v. Komise;

- potvrdil prováděcí rozhodnutí Komise C(2018) 4831 final ze dne 17. července 2018 o zamítnutí registrace humánního léčivého přípravku „Aplidin – plitidepsin“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ⁽¹⁾ a zamítl žalobu;
- podpůrně vrátil věc zpět Tribunálu; a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů vynaložených v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zaprvé nesprávně aplikoval oddíl 3.2.2. pokynů EMA ze dne 6. října 2016 ⁽²⁾ pro řešení protichůdných zájmů („dále jen pokyny EMA“). Tribunál tak postupoval na základě domněnky, že fakultní nemocnice, kde byli tito dva znalci zaměstnáni, byla farmaceutickou společností ve smyslu oddílu 3.2.2. pokynů EMA.

Zadruhé, Tribunál nesprávně posoudil rozložení důkazního břemene. Je konkrétně nesprávné se domnívat, že za účelem odstranění pochybností má Komise povinnost předložit důkazy o tom, že centrum pro buněčnou terapii je samostatným subjektem v rámci fakultní nemocnice a není tedy pod její kontrolou. Žalobkyně měla spíše prokazovat to, že centrum pro buněčnou terapii ve skutečnosti je pod kontrolou fakultní nemocnice.

Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když nesprávně vyložil a aplikoval oddíl 4.2.1.2. pokynů EMA pro tzv. konkurenční výrobky. Tribunál jednak pochybil, když zohlednil činnost druhého znalce ve vztahu k určitým výrobkům a jednak v rámci nesprávného posouzení důkazů nesprávně konstatoval, že na trhu existuje pouze málo, pokud vůbec, alternativních léčivých přípravků pro léčbu mnohočetného myelomu.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když neuznal, že účast druhého znalce ve vědecké poradní skupině pro onkologii neměla rozhodující vliv na vedení či výsledek řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34 s. 229).

⁽²⁾ EMA, European Medicines Agency policy on the handling of competing interests of scientific committees' members and experts, 6 October 2016, EMA/626261/2014, Rev. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 18. ledna 2021 – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Ryanair DAC

(Věc C-33/21)

(2021/C 110/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Odpůrkyně: Ryanair DAC

Předběžná otázka

Může být pojem „osoba zaměstnaná převážně na území členského státu, ve kterém má bydliště“, obsažený v čl. 14 odst. 2 písm. a) bodě ii) [nařízení č. 1408/71 ⁽¹⁾ ve znění pozdějších předpisů] vykládán obdobně jako pojem, který (v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech, příslušnosti a ve věcech individuálních pracovních smluv [nařízení (ES) č. 44/2001 ⁽²⁾]) čl. 19 odst. 2 písm. a) [posledně uvedeného nařízení] definuje jako „míst[o], kde zaměstnanec obvykle vykonává svou práci“, opět v odvětví letectví a palubního personálu [nařízení (EHS) č. 3922/91 ⁽³⁾], tak jak jej vykládá judikatura Soudního dvora Evropské unie uvedená v odůvodnění?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 05 Svazek 001 S. 35.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 19 Svazek 004 S. 42.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví (Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 4). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 07 Svazek 001 S. 348.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 27. ledna 2021 – FCC Česká republika s.r.o.

(Věc C-43/21)

(2021/C 110/27)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: FCC Česká republika s.r.o.

Odpůrci: Městská část Praha-Ďáblice, Spolek pro Ďáblice

Další účastník řízení: Ministerstvo životního prostředí

Předběžná otázka

Má být čl. 3 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽¹⁾ ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) vykládán tak, že se „podstatnou změnou“ zařízení rozumí i prodloužení doby skládkování na skládce odpadu, aniž by se současně měnily maximální schválené rozměry skládky nebo její celková možná kapacita?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, L 334, s. 17.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Şanlı v. Rada

(Věc T-585/18) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání jména žalobce na seznamu – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Nedodržení formálních náležitostí – Článek 76 písm. d) jednacího řádu – Nepřípustnost“)

(2021/C 110/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: D. Gürses a J. M. Langenberg, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Van Overmeire a B. Driessen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/475 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 144), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/468 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 23), v rozsahu, v němž se týkají žalobce, a návrh na náhradu škodu, která vyplývá z protiprávnosti těchto aktů.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Dalokay Şanlımu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Spadafora v. Komise

(Věc T-130/19) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Oznámení o volném pracovním místě – Pozice vedoucího odboru – Zamítnutí kandidatury – Střední vedoucí pracovníci – Zásada nestrannosti – Odpovědnost“)

(2021/C 110/29)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Sergio Spadafora (zástupce: G. Belotti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a T. Bohr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: CC (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 18. května 2018, kterou byla CC jmenována vedoucí odboru [důvěrně] ředitelství [důvěrně] a na uložení Komisi, aby nahradila majetkovou a nemajetkovou újmu, která žalobci údajně vznikla z důvodu tohoto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Sergio Spadafora ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a CC

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Şanlı v. Rada

(Věc T-157/19) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zachování jména žalobce na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 110/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: D. Gürses a J. M. Langenberg, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Van Overmeire a B. Driessen, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, J. Langer a J. Hoogveld, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/25 ze dne 8. ledna 2019, kterým se mění a aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/1084 (Úř. věst. 2019, L 6, s. 6), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/24 ze dne 8. ledna 2019, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/1071 (Úř. věst. 2019, L 6, s. 2), a to v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na žalobce, a dále návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na přiznání náhrady újmy, která žalobci údajně vznikla v důsledku těchto aktů.

Výrok

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/25 ze dne 8. ledna 2019, kterým se mění a aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/1084, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/24 ze dne 8. ledna 2019, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/1071, se v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na Dalokaye Şanlıho, zrušují.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení D. Şanlıho.
- 4) Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Biochange Group v. EUIPO – mysuperbrand (medical beauty research)

(Věc T-98/20) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie medical beauty research – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001] – Ověřování faktů – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2021/C 110/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biochange Group GmbH (Bad Schlema, Německo) (zástupce: C. König, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: mysuperbrand GmbH, dříve Laubender GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupce: M. Woller, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2019 (věc R 114/2019-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Laubender a Biochange Group

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2019 (věc R 114/2019-2) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká „potravin pro malé děti“ náležející do třídy 5 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Společnosti Biochange Group GmbH, l'EUIPO a mysuperbrand GmbH ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 6.4.2020..

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Bachmann v. EUIPO (LIGHTYOGA)

(Věc T-153/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LIGHTYOGA – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 110/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Německo) (zástupce: C. Weil, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. prosince 2019 (věc R 2346/2019-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení LIGHTYOGA k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Gabriele Bachmann se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Bachmann v. EUIPO (LICHTYOGA)

(Věc T-157/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LICHTYOGA – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 110/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Německo) (zástupce: C. Weil, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. prosince 2019 (věc R 2317/2019-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení LICHTYOGA k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Gabriele Bachmann se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. února 2021 – EAB v. EUIPO (RADIOSHUTTLE)**(Věc T-341/20) (¹)**

**(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie
RADIOSHUTTLE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti –
Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Omezení výrobků, které jsou uvedeny v přihlášce
ochranné známky“)**

(2021/C 110/34)*Jednací jazyk: švédština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: EAB AB (Smålandsstenar, Švédsko) (zástupci: J. Norderyd a C. Sundén, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. von Schantz a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. března 2020 (věc R 1428/2019-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení RADIOSHUTTLE k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnosti EAB AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 255, 3.8.2020.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – PV v. Komise**(Věc T-89/20)****(2021/C 110/35)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: PV (zástupce: D. Birkenmaier, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou,

a v důsledku toho:

- zrušil druhé disciplinární řízení CMS 17/025 ve všech těchto aspektech, rozhodnutí o zrušení učiněné tripartitním orgánem oprávněným ke jmenování (dále jen „OOJ“) ze dne 21. října 2019, jakož i zamítnutí stížnosti podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu – R/630/19 – ze dne 25. března 2020;
- zrušil zamítnutí žádosti o pomoc podle článku 24 služebního řádu D/456/19 ze dne 12. prosince 2019, jakož i zamítnutí žaloby podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu – R/71/20 – ze dne 20. května 2020;
- zrušil rozhodnutí o snížení platů ze dne 15. září 2016 (Ref Ares(2016) 5348994), jakož i zamítl stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu – R/519/19 – ze dne 22. ledna 2020, na základě obecné právní zásady „fraus omnia corrumpit“, protože nelze použít žádnou pevnou promlčecí lhůtu;
- zrušil úplné prohlášení o fiktivních dlužích ze dne 21. září 2016 (Ref Ares(2016)5486800), jakož i zamítl stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu – R/537/19 – ze dne 29. ledna 2020 v návaznosti na neochotu a úmyslné zneužití v souladu s obecnou právní zásadou „fraus omnia corrumpit“, protože nelze použít žádnou pevnou promlčecí lhůtu;

přiznal následující náhradu újmy na základě článků 268 a 340 SFEU:

- nařídil náhradu nemajetkové újmy ve výši 146 000 eur a majetkové újmy ve výši 359 481,29 eur vyplývající z těchto napadených rozhodnutí, odhadované v celkové výši 505 481,29 eur, s výhradou opětovného posouzení, navýšené o úroky z prodlení a kompenzační úroky počítané až do dne úplného vypořádání;

ve všech případech,

- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení, včetně nákladů na právní pomoc.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 1, 3, 4 a čl. 31 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i čl. 1e bodu 2 a článku 12a služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), v rozsahu, v němž tato ustanovení zakazují psychické obtěžování a zakotvují právo být slyšen.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Listiny a čl. 9 bodu 3 přílohy IX služebního řádu a právní zásady „non bis in idem“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení obecné právní zásady výjimka z neplnění a zásady legality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 48 odst. 1 Listiny a čl. 3 druhého pododstavce JSIS 2019 pro disciplinární řízení pro porušení presumpce nevin.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zajištění disciplinárního spisu CMS 17/025 pro trestní řízení belgickým vyšetřujícím soudcem pro „padělání veřejných záznamů“, což vede dle žalobce k tomu, že napadené disciplinární stížnosti již nejsou právně stanoveny.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z neexistence souhlasu s novým pracovněprávním vztahem v návaznosti na první propuštění ode dne 26. července 2016 a opětovné přijetí ode dne 16. září 2017, jakož i z porušení článku 15 Listiny.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny, článku 11a služebního řádu týkajícího se střetu zájmů a porušení zásad nestrannosti a rovnosti zbraní.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny a zásady řádné správy při překročení přiměřených lhůt pro disciplinární řízení CMS 17/025.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení obecné právní zásady „fraus omnia corrumpit“ použitím falešného podpisu v posledním rozhodnutí o snížení platů ze dne 15. září 2016, které podle žalobce zneplatňuje fiktivní dluh ve výši 58 837,20 eur.
10. Desátý žalobní důvod vycházející ze zpronevěry, zjevného podvodu a podvodného jednání ze strany PMO, porušení zásady legality a právní jistoty a obecné právní zásady „fraus omnia corrumpit“.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2021 – PO v. Komise

(Věc T-36/21)

(2021/C 110/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PO (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

v důsledku toho:

- zrušil rozhodnutí ze dne 29. dubna 2020, kterým byl žalobce informován, že jeho žádost o přezkum podaná proti rozhodnutí, že jeho jméno nebude zařazeno na „rezervní seznam“ pro externí výběrové řízení EPSO/AD/338/17, byla zamítnuta;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. října 2020, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce;
- uložil náhradu majetkové i nemajetkové újmy způsobené žalobci;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), z porušení článku 1d služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), z porušení článku 5 směrnice Rady č. 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16), z porušení článku 2 Úmluvy Organizace spojených národů, z porušení zásady zákazu diskriminace a z neprovedení přiměřených úprav.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti náležité péče.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2021 – PP a další v. Parlament

(Věc T-39/21)

(2021/C 110/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: PP, PQ, PR, PS a PT (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunal:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadená rozhodnutí;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí stížností podaných žalobci ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- uložil Parlamentu náhradu nemajetkové újmy oceněné ex æquo et bono na 1 000 eur pro každého žalobce;
- uložil Parlamentu, aby nahradil majetkovou újmu odpovídající 25 % jejich odměny a zaplatil v mezidobí splatné kompenzační úroky a úroky z prodlení;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Parlamentu ze dne 31. března 2020, které se týká dočasné práce na částečný úvazek mimo místo zaměstnání z rodinných důvodů v důsledku pandemie COVID-19 („rozhodnutí o 75 % částečném úvazku COVID“), a proti každému individuálnímu rozhodnutí v tomto ohledu, které se jich týká, uplatňují žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti v rozsahu, v němž byla napadená rozhodnutí přijata na základě nezákonných vnitřních předpisů.
2. Druhý žalobní důvod má dvě části:
 - první část vychází z porušení článku 4 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a z existence zjevně nesprávného posouzení, jelikož žalovaná zjevně nesprávně použila pojem „práce v zahraničí“;
 - druhá část vychází z porušení článků 62 a 69 služebního řádu a z porušení zásad legality a právní jistoty.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace a z nedodržení zásady řádné správy a povinnosti náležité péče.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 85 služebního řádu, který se týká vracení přeplatků.

Žalobci konečně požadují náhradu nemajetkové a majetkové újmy, kterou v důsledku napadených rozhodnutí utrpěli.

Žaloba podaná dne 5. února 2021 – Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman v. EUIPO – Cirillo (POMODORO)

(Věc T-76/21)

(2021/C 110/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman GbR (Tübingen, Německo) (zástupce: H. Hillers, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Francesco Cirillo (Berlín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie POMODORO – Ochranná známka Evropské unie č. 10 926 152

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. listopadu 2020, ve věci R 715/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- v plném rozsahu zamítl odvolání majitele ochranné známky Evropské unie ze dne 17. dubna 2020;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

Na podporu žaloby uplatňuje žalobce tři žalobní důvody:

- První žalobní důvod vychází z toho, že žalovanému nebylo umožněno vzít v úvahu odůvodnění a důkazy majitele dotčené ochranné známky podporující jeho odvolání, jelikož tento majitel odůvodnění nepředložil ve čtyřměsíční lhůtě, kterou nelze prodloužit.
- Druhý žalobní důvod vychází z toho, že nové důkazy jsou podle čl. 27 odst. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 nepřípustné.

— Třetí žalobní důvod vychází z toho, že odůvodnění a nové důkazy nedoložily řádné užívání.

Žaloba podaná dne 3. února 2021 – Ryanair a AMS v. Komise

(Věc T-79/21)

(2021/C 110/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko), Airport Marketing Services Ltd (AMS) (Dublin, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating, a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované (EU) ze dne 2. srpna 2019 o státní podpoře SA.47867 2018/C (ex 2017/FC) poskytnuté Francií ve prospěch společností Ryanair a Airport Marketing Services; ⁽¹⁾ a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila články 41 a 47 Listiny základních práv EU, zásadu řádné správy a právo žalobkyně na obhajobu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU a povinnost uvést odůvodnění, když v opravě k napadenému rozhodnutí uvedla, že kritérium tržně jednajícího hospodářského subjektu nelze uplatnit.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, protože uplatnění kritéria „skutečné potřeby“ v napadeném rozhodnutí bylo chybné.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nesprávně nezohlednila region Montpellier a potřebu letiště jej propagovat.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, protože neidentifikovala letiště Montpellier jako příjemce podpory.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, protože neprokázala selektivitu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020 L 388, s. 1.

Žaloba podaná dne 9. února 2021 – Jieyang Defa Industry v. EUIPO – Mattel (Hlava panenky)

(Věc T-84/21)

(2021/C 110/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jiedong, Čína) (zástupce: C. Bercial Arias, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Mattel, Inc. (El Segundo, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 2 459 701-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2020, ve věci R 2021/2019-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- potvrdil odvolání a zrušil sporné rozhodnutí;
- uložil EUIPO a případně další účastnici řízení náhradu nákladů vynaložených žalobkyní v řízení před Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s články 4 a 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 8. února 2021 – Distintiva Solutions v. EUIPO – Makeblock (Makeblock)

(Věc T-86/21)

(2021/C 110/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Distintiva Solutions S. Coop. Pequeña (Vitoria-Gasteiz, Španělsko) (zástupkyně: M. J. Sanmartín Sanmartín, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Makeblock Co. Ltd (Šen-čen, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Makeblock – Ochranná známka Evropské unie č. 12 249 488

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. listopadu 2020, ve věci R 988/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 12. února 2021 – Condor Flugdienst v. Komise**(Věc T-87/21)**

(2021/C 110/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Condor Flugdienst GmbH (Kelsterbach, Německo) (zástupci: A. Israel, J. Lang a M. Negro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení, když rozhodla, že podpora společnosti Lufthansa je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.
 3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nesplnila povinnost uvést odůvodnění.
-

